

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Krajský soud v Brně rozhodl v senátě složeném z předsedy Mgr. Milana Procházky a soudců Mgr. Jana Čížka a Mgr. Karla Černína, Ph.D., ve věci

žalobce: **A. P.**
státní příslušník Ruské federace
zastoupený advokátem JUDr. Matějem Šedivým
sídlem Václavské náměstí 831/21, Praha

proti
žalovanému: **Komise pro rozhodování ve věcech cizinců**
sídlem nám. Hrdinů 1634/3, Praha 4

o žalobě proti rozhodnutí žalované ze dne 23. 5. 2023, č. j. MV-59148-4/SO-2023

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

1. Žalobce byl oprávněný pobývat na území České republiky na základě povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia s prodlouženou platností do 31. 8. 2022 pro studium na Vysokém učení technickém v Brně (dále jen „VUT“). Dne 26. 8. 2022 podal žádost o vydání zaměstnanecké karty podle § 42g odst. 2 zákona č. 326/1999 Sb., zákona o pobytu cizinců na území České republiky a o změně některých zákonů, ve znění zákona č. 240/2022 Sb. (dále jen „zákon o pobytu cizinců“). Ministerstvo vnitra (dále jen

„ministerstvo“) však rozhodnutím ze dne 23. 5. 2023, čj. MV-59148-4/SO-2023, žádost zamítlo podle § 45 odst. 1 zákona o pobytu cizinců a zaměstnaneckou kartu nevydalo. Překážkou bránící jejímu vydání byla podle ministerstva skutečnost, že žalobce před podáním žádosti o zaměstnaneckou kartu neplnil účel studia na vysoké škole, pro který mu bylo vydáno předchozí povolení k dlouhodobému pobytu.

2. Proti rozhodnutí o zamítnutí žádosti podal žalobce odvolání. Žalovaná však shora označeným rozhodnutím (dále jen „napadené rozhodnutí“) odvolání zamítla a prvostupňové rozhodnutí potvrdila.
3. Žalobce se žalobou podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“) domáhá zrušení napadeného rozhodnutí.

Žaloba

4. Žalobce připouští, že při studiu na vysoké škole nezískal potřebný počet kreditů k postupu do vyššího ročníku, a to ani při opakovaném absolvování prvního ročníku. Účel pobytu však plnil účastí na přednáškách a seminářích, byť nezvládal látku, a nezískal tak potřebné zápočty. Podle žalobce to ale není důvodem pro zamítnutí žádosti. Účelem každého pobytu je snaha a činnost, nikoliv úspěchy. Klíčovou otázkou nebylo získání kreditů, nýbrž posouzení, zdali žalobce skutečně docházel na přednášky a semináře, a vykazoval tak relevantní, byť bezvýslednou studijní činnost. I žalovaná v odůvodnění napadeného rozhodnutí uznala, že žalobcova znalost průběhu studia nasvědčuje tomu, že se výuky účastnil. Nebylo-li vyvráceno, že do výuky docházel, nezbývá než vycházet ze žalobcovy výpovědi, která *naznačuje* plnění účelu pobytu.

Vyjádření žalované

5. Žalovaná navrhla zamítnutí žaloby pro nedůvodnost. Ve vyjádření pouze odkázala na odůvodnění napadeného rozhodnutí a stručně shrnula průběh správního řízení.

Podmínky řízení a rozsah soudního přezkumu

6. Soud ověřil, že žaloba byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální náležitosti na ni kladené. Jde o žalobu věcně projednatelnou.
7. Soud vycházel při přezkumu žalobou napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době rozhodování žalovaného (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, jimiž je vázán (§ 75 odst. 2 věta první s. ř. s.). Vady, k nimž by musel přihlédnout i bez námitky, soud neshledal.
8. Soud rozhodl ve věci samé bez jednání podle § 51 odst. 1 s. ř. s. Žalovaný sdělil výslovný souhlas s tímto postupem. Žalobce se k výzvě soudu, zda trvá na nařízení jednání, nevyjádřil. Soud má proto za to, že oba účastníci s projednáním a rozhodnutím věci bez nařízení jednání souhlasí. Dokazování soud neprováděl.

Posouzení věci

9. Podle § 42g odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců se *zaměstnaneckou kartou rozumí povolení k dlouhodobému pobytu oprávnující cizince k přechodnému pobytu na území delšímu než 3 měsíce a k výkonu zaměstnání na pracovní pozici, na kterou byla zaměstnanecká karta*

vydána, nebo která byla oznámena za splnění podmínek uvedených v odstavcích 7 až 10, a to ode dne uvedeného v oznámení.

10. Podle § 45 odst. 1 věty první zákona o pobytu cizinců platí, že *cizinec, který je držitelem povolení k dlouhodobému pobytu a hodlá na území pobývat za jiným účelem, než který mu byl povolen, je povinen požádat ministerstvo o udělení nového povolení k dlouhodobému pobytu.* Podle třetí věty tohoto ustanovení platí, že *nové povolení k dlouhodobému pobytu dále nelze udělit, jestliže cizinec neplnil před podáním žádosti o vydání nového povolení k dlouhodobému pobytu na území účel, pro který mu bylo povolení k dlouhodobému pobytu vydáno; to neplatí, pokud cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu.*
11. Zákon o pobytu cizinců vychází z předpokladu, že cizinec, který získal povolení k pobytu na území České republiky k určitému účelu, je povinen povolení k jím deklarovanému účelu náležitě využívat. A je v pravomoci státu nastavit podmínky, za nichž bude mít cizinec možnost na území České republiky pobývat (srov. nálezy Ústavního soudu ze dne 12. 7. 2005, sp. zn. I. ÚS 38/04). Pokud cizinec účel pobytu neplní, může to jeho pobytovou situaci na území České republiky významně zkomplikovat. Může dojít k neprodloužení pobytu, neudělení pobytu za jiným účelem, event. ke zrušení povolení k pobytu. Výjimkou jsou situace, kdy cizinec objektivně (a ze závažných důvodů) po přechodnou dobu účel pobytu plnit nemůže. Pokud tedy cizinec prokáže, že se jednalo o neplnění účelu ze závažných důvodů po přechodnou dobu, neplnění účelu pobytu s sebou uvedené negativní dopady neponese (srov. rozsudek Krajského soudu v Brně ze dne 25. 11. 2024, čj. 34 A 9/2024-31).
12. Plněním účelu povoleného dlouhodobého pobytu je podle ustálené judikatury třeba rozumět skutečné vykonávání určité činnosti, nikoliv formální splnění podmínek pro výkon takové činnosti (srov. rozsudky NSS ze dne 27. 12. 2011, čj. 7 As 82/2011-81, ze dne 28. 5. 2014, čj. 4 As 165/2013-50, ze dne 18. 9. 2014, čj. 7 Azs 144/2014-35, či ze dne 31. 10. 2014, čj. 8 Azs 105/2014-46). U pobytu za účelem studia to znamená, že nepostačí pouhý formální zápis ke studiu či zachování statusu studenta. Rozhodné je, zda cizinec deklarovaný účel pobytu reálně a vážně uskutečňuje. Současně ale platí, že otázku neplnění účelu pobytu nelze posuzovat mechanicky, nýbrž vždy ve vztahu ke konkrétním okolnostem věci. Ne každé neplnění účelu pobytu automaticky představuje závažnou překážku pro prodloužení pobytu cizince na území nebo nového pobytového oprávnění za jiným účelem. Musí se také jednat o převážné neplnění účelu, pro který byl pobyt povolen (srov. rozsudky NSS ze dne 6. 11. 2014, čj. 9 Azs 219/2014-39, ze dne 18. 8. 2015, čj. 8 Azs 145/2014-97, ze dne 16. 9. 2019, čj. 5 Azs 166/2019-27, ze dne 26. 2. 2021, čj. 2 Azs 325/2020-33, či ze dne 15. 9. 2023, čj. 5 Azs 277/2022-37).
13. Samotný studijní neúspěch tak ještě bez dalšího nepostačuje k závěru o neplnění účelu pobytu. Účelem pobytu za účelem studia není garantovaný studijní výsledek, nýbrž skutečná a vážná studijní činnost. Ta se nicméně nevyčerpává prostou docházkou na přednášky či semináře. NSS v usnesení ze dne 18. 7. 2025, čj. 10 Azs 116/2025-39, považoval za významné, že cizinec „nedoložil, že by se účastnil přednášek či cvičení a přihlašoval se na zápochty a zkoušky.“ Zdůraznil však zároveň, že „[n]ezvládnutí předmětů samo o sobě nemůže vést k tomu, že by to nebylo považováno za neplnění účelu pobytu. Cizinec však musí činit konkrétní kroky, které by doložily, že aktivně studuje, má reálnou snahu o určitý pokrok ve studiu a skutečný a vážný zájem o studium. To se posuzuje vždy s přihlédnutím k individuálním okolnostem případu.“ Rozhodné je tedy celkové hodnocení studijní aktivity cizince, zejména jeho účasti ve výuce, plnění průběžných povinností, přihlašování k zápočtům a zkouškám,

pokusů o jejich složení, získávání kreditů a případných důvodů, pro které se mu studijní povinnosti nedařilo splnit.

14. Lze odkázat i na závěry vyslovené v rozsudku ze dne 26. 2. 2021, čj. 2 Azs 325/2020-33: *„U případů, kdy cizinec pobývá na území ČR za účelem studia, je totiž třeba přísně trvat na tom, aby hlavním účelem pobytu (časově i mírou intelektuální investice) bylo uskutku studium a aby aktivity jiné (podnikání, závislá činnost, jiná výdělečná činnost či prosté pobývání na území a žití například z úspor či ze zahraničních příjmů) byly pouze doplňkem skutečného a vážně míněného studia. Časté střídání studijních oborů či studium vyžadující jen malou časovou a intelektuální investici cizince může být vážným signálem, že účel jeho pobytu není ve skutečnosti naplňován a že je zástěrkou pro účely jiné. Studium zdánlivé či fakticky „vedlejší“ se nesmí stát nekontrolovanou vstupenkou cizinců na území ČR a prostředkem získání navazujícího povolení k pobytu za jinými účely (podnikání, zaměstnání aj.). Právo pobývat na území ČR za účelem studia mají mít jen a pouze takoví cizinci, kteří, jak již bylo výše podrobněji rozebráno, skutečně a vážně studují.“*
15. V projednávané věci není sporné, že žalobce byl formálně po celou dobu platnosti povolení k dlouhodobému pobytu za účelem studia zapsaný jako student VUT. Předmětem sporu je však otázka, zda reálně vyvíjel po celou dobu pobytu skutečnou studijní činnost a plnil studijní povinnosti.
16. Správní orgány vycházely primárně ze sdělení VUT ze dne 26. 9. 2022, podle něhož byl žalobce zapsán ke studiu do 1. ročníku magisterského studijního programu Městské inženýrství v akademickém roce 2021/2022, ve kterém však nesplnil žádnou studijní povinnost. Bylo mu proto ukončeno studium. Na dodatečnou žádost ministerstva o podrobnější informace sdělila referentka studijního oddělení VUT dne 21. 11. 2022 pouze to, že v 1. ročníku byla povinnost splnit minimálně 30 kreditů, žalobce nesplnil nic (žádnou zkoušku a zápočet). Ostatní aktivity „*neevidujeme*“.
17. Žalobce byl rovněž k okolnostem a průběhu studia vyslechnut, a to dne 26. 10. 2022. Vypověděl, že plánoval studium v České republice již v průběhu bakalářského studia v Rusku. Byl přijat na stavební fakultu VUT, studijní program Městské inženýrství. Začal zde studovat v září roku 2020. Absolvoval 1. ročník, ale do 2. ročníku nepostoupil, protože nezískal potřebný počet kreditů. Přihlásil se tedy znovu na stejný obor a byl přijat. I v tomto případě však nezískal za studium žádný kredit v zimním ani v letním semestru a v létě 2022 mu nakonec bylo znovu ukončeno studium.
18. Žalobce dále popsal předměty, které studoval v zimním a letním semestru a některé vyučující, které si pamatoval. Ke zkouškám v zimním semestru se nemohl přihlásit, jelikož k tomu nesplnil podmínky a nezískal zápočty. Měli za úkol vypracovat projekty na požární bezpečnost, na revitalizaci a stabilitu krajiny, na sanaci a dataci a na obnovu památek. Ke zkouškám nešel, protože tyto projekty nedokončil. Ani v letním semestru nezískal žádné zápočty a nedostal se ke zkouškám. Měli prezentovat 2 projekty na inženýrských stavbách. Pokud jde o docházku, sdělil, že v prvním semestru chodil skoro každý den. Účastnil se většiny seminářů i přednášek. Měl od rána přednášky, většinou 4-5 předmětů. Příprava mu zabrala vždy celý víkend i po škole. Neznal ale stavební normy, které nejsou v Rusku stejné. Kromě studia a přípravy chodil na brigády, většinou 10-13 hodin týdně. Zbylý čas zabíralo studium a příprava. Na otázku, zda se věnoval aktivně studiu po celou dobu pobytu, uvedl, že se snažil, ale nepodařilo se mu to, protože nebyl schopen udělat úkol, co po něm chtěli. Neměl totiž praxi v Česku, aby se mohl přizpůsobit ke studiu. Mezery ve znalostech si

doplňoval při brigádě. O ukončení studia tušil už v únoru roku 2022. O zaměstnaneckou kartu žádal proto, aby si dodělal praxi v oboru, a mohl pak pokračovat ve studiu.

19. Pokud jde o samotný průběhu studia, je jediným důkazem, o který se mohly správní orgány opřít, výpověď samotného žalobce. Ten sice nezpochybnil, že během dvou let studia nezískal vůbec žádné kredity. Na druhou stranu ale vypověděl, že docházel pravidelně na přednášky a semináře, a že důvodem proč nezískal zápočty nezbytné k připuštění ke zkouškám a ve výsledky ani žádné kredity během dvou let studia, byla neznalost odborné praxe, norem a zřejmě i jazyková bariéra.
20. Soud nezpochybňuje, že studium na vysoké škole je náročné, natož pro cizince, který nemá dokonalé jazykové znalosti. To ale podle soudu nic nemění na zjevné skutečnosti, že si žalobce v akademickém roce 2021/2022 počínal z hlediska naplňování studijních povinností mimořádně pasivně. Podle svých slov se sice denně účastnil přednášek a seminářů, což nezpochybnil ani žalovaný. Samotná docházka do výuky ale podle soudu není skutečností jednoznačně a bez dalšího prokazující, že plnil účel studia.
21. Cílem studia na vysoké škole není pouze docházet na přednášky, semináře a cvičení, ale především získat vzdělání jak pro strance materiální (tj. objem znalostí), tak i formální (tj. získání vysokoškolského titulu, což je podmíněno získáním kreditů za zápočty a zkoušky). Žalobce opakovaně nesplnil základní podmínky k tomu, aby vůbec mohl být připuštěn ke zkouškám, jejichž složení je předpokladem k získání kreditů a postoupení do vyššího ročníku studia. Odůvodnil to ve své výpovědi neznalostí praxe a norem ve stavebnictví, které jsou odlišné než v Rusku. Ale vždyť právě během přednášek, seminářů, cvičení, ale i samostudiem měl žalobce takové znalosti získat. Právě proto je navštěvoval, aby si potřebné znalosti osvojil. Nemůže tedy odůvodňovat neplnění studijních povinností jen odlišnými normami platnými v jeho domovině. Je stěží uvěřitelné to, že by se žalobci při upřímné a skutečné snaze a při znalostech nabytých při výuce nepodařilo alespoň v jednom jediném předmětu splnit podmínky (zápočet) pro připuštění ke zkoušce v řádném nebo dodatečném termínu. A to navíc v situaci, kdy již opakoval podruhé 1. ročník téhož studijního programu, a muselo mu být tudíž dopředu zřejmé, jaké ho čekají zápočty a zkoušky, jaký je jejich obsah a jaká je jejich náročnost.
22. Řádnou snahu a opravdový zájem o studium nemůže prokazovat pouze ničím nedoložená docházka na přednáškách a seminářích, ale je třeba přihlédnout i k tomu, zda se docházka vůbec nějakým způsobem projevila v plnění studijních povinností. Ty žalobce zjevně neplnil v letním ani zimním studijním semestru akademického roku 2021/2022, ale ani v předchozím akademickém roce. Své tvrzení o tom, že se připravoval a reálně se podílel na vypracování projektů nebo je sám připravoval, žalobce ničím nedoložil. Ve své výpovědi pouze uvedl, že dělal projekty na požární bezpečnost a projekt na revitalizaci a stabilitu krajiny, který prý neodevzdal, protože to *nestihl*. U ostatních předmětů v letním i zimním semestru se o projektech zmínil, aniž by bylo jasné, že je vůbec začal připravovat.
23. Soud zdůrazňuje, že plnění účelu pobytu za účelem studia vyžaduje reálné a vážné vykonávání studijní činnosti po převážnou dobu povoleného pobytu. Za dostačující nelze považovat pouhé formální setrvání ve studijním programu ani ničím nepodložené tvrzení o docházce do výuky. Žalobce v tomto případě neprokázal, že uskutečnil konkrétní a ověřitelné kroky směřující ke splnění studijních povinností a k postupu ve studiu. Soud tedy sice nepopírá, že neúspěch ve studiu není sám o sobě rozhodující pro posouzení účelu povolení k pobytu. V kombinaci s absencí zápočtů, nepřihlašování ke zkouškám,

opakováním ročníku bez zřejmého posunu a absencí jakékoliv objektivního omluvitelného důvodu, který snad mohl bránit v plnění studijních povinností, jde však o natolik vážný souhrn okolností, že přesvědčivě odůvodňuje závěr o tom, že žalobce fakticky neplnil účel předchozího dlouhodobého povolení k pobytu za účelem studia.

24. Soud proto dospěl k závěru, že v tomto případě byly naplněny zákonem stanovené předpoklady pro zamítnutí žádosti podle § 45 odst. 1 věty třetí zákona o pobytu cizinců. Jediný uplatněný žalobní bod proto není důvodný.

Závěr a náklady řízení

25. Soud dospěl k závěru, že žaloba není důvodná, a proto ji zamítl [§ 78 odst. 7 s. ř. s.].
26. O náhradě nákladů řízení rozhodl soud podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalovaná měla ve věci plný úspěch, náleželo by jí proto právo na náhradu nákladů řízení. Nad rámec její běžné úřední činnosti jí ovšem žádné důvodně vynaložené náklady nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozsudku lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává u Nejvyššího správního soudu. V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních právních předpisů vyžadováno pro výkon advokacie.

Brno, 14. května 2026

Mgr. Milan Procházka
předseda senátu